

5729 2den Beh. af Lov, om en overord-

ffjellige Tider være umuligt at igjennemføre det; hvorefter der her vil kunne samle sig et Flertal. Endnu tydeligere, end naar man kun tager Hensyn til den simple Indkomstskat, viser dette sig, med Hensyn til hvad de Herrer have bragt frem om Indkomst- og Formueskat. Derksom jeg har forstaaet det ærede Mindretal rigtigt, synes det netop at lægge særdeles megen Vægt paa, at vi skulde have en Indkomst- og Formueskat, og det er meget muligt, at et Flertal i dette Thing lettere vilde samle sig derom end om den simple Indkomstskat, men jeg maa fremhæve, at det muligt ogsaa kunde gjøre Sagen endnu vanskeligere, end naar Talen var om en simpel Indkomstskat, lige overfor de andre Faktorer, som deltage i Lovgivningsmagten, og særlig vil det have sine store Vanskeligheder at faae noget Saadant ført igjennem, saa længe den nuværende Lov om Regler for Indkomstskatten bestaar, uden at den endnu har faaet den gjentagne Prøve, som den selv forlanger. Jeg siger dette, fordi jeg holder mig overbevist om, at de Herrer ville komme til at sande det, og fordi det ogsaa vilde gjøre mig ondt, om jeg ikke havde advaret dem i denne Henseende. En Bemærkning af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bjosten) om, at det, hvorefter vi i Dag skulde stemme, var en Godkjendelse eller Underkjendelse af de finansielle Betragtninger, der laa til Grund for Finantsloven, maa jeg paa det Bestemteste modsige; det er aldeles ikke noget Saadant, hvorefter Talen her er. Jeg har i Dag fremsat Spørgsmaalet bestemt, og det forekommer mig netop at grænse saa nær op til den Betragtningstrække, det ærede Medlem selv har fremsat for at foreslaa, at Indkomstskatten skulde ydes, at det undrer mig, at det ærede Medlem dertil har kunnet søge en Anledning til at afholde sig fra at stemme. — Jeg har endnu nogle Ord at sige lige overfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), der holdt et Foredrag, hvorover jeg i formel Henseende paa

Stat i Finantsaarene 1872—74. 5730

ingen Maade kan bevære mig. Det ærede Medlem iagttog en meget venlig Tone (nærlig imod mig) personlig, hvad jeg særdeles meget paaskønner. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i hans Skildring af, hvorledes det er gaaet til mellem dette Thing og Landsthinget med Hensyn til Indkomstskatten, men jeg tror, at det ærede Medlem, naar han igjen gjennemser de forskjellige Forhandlinger, som have været førte om denne Skat mellem de to Thing, vil finde, at det forholder sig fuldkommen rigtig, som jeg har sagt, nemlig at Sagen hver Gang den har været forhandlet og afstemt her i Folkethinget, har været forhandlet og afstemt som en Skat, der skulde være varig, men at den er vendt tilbage her til fra Landsthinget som en Skat, der kun skulde gjælde for 1 eller 2 Aar, sidste Gang kun for 1 Aar. Det ærede Medlem vil altsaa se, at det vistnok ikke er uberettiget, naar jeg har fremhævet det Synspunkt, at det deraf, foruden af mange andre Ting, som ere det ærede Medlem lige saa bekendte som mig, er at antage, at den Anskuelse, der synes at have saa megen Samstemning i dette Thing, nemlig at Indkomstskatten bør ydes hvert Aar, ikke kan glæde sig ved den samme Grad af Samstemning i det andet Thing, og altsaa vil det ærede Medlem se, at der i den Henseende trænges til Nogen, som vil paatage sig at mægle imellem disse to Anskuelser, og som vil tilveiebringe en Forsoning imellem dem, hvilken jeg tror kan være nyttig, naar man vil have en virkelig Reform af vor Skattelovgivning i det Hele. Det ærede Medlem fremførte nogle Ord, for hvilke jeg oprigtig vil takke ham. Han erkjendte, at jeg var en Minister, hos hvem det i det Hele ikke var vanskeligt at finde Smødefommen med Hensyn til Sager, som ikke vare af altfor overvældende Betydning, men han erkjendte tillige, at jeg var fast, naar det gjaldt om de større Principspørgsmaal. For denne Erkjendelse takker jeg det ærede Medlem. Jeg har altid ønsket at opnaa den Erkjendelse hos dem, som have